

GMP 1944-02-25

Adjutant trodde ej på tyska minor vid Pölsan

Order om svepning fick stå tillbaka för -- angelägnare uppgifter!

Den av landsfogden i Göteborg framlagda rapporten i Ulven-affären innehåller i huvudsak förhör med de fiskare m. fl., vilka disponent Tornberg åberopade i sin bekanta anmälan.

Fiskarna uppge över lag, att de hört talas om att området söder och väster om Stora Pölsan var farligt på grund av minor. Flera olyckor hade sålunda inträffat under trålfiske, varvid fiskelagen tillskyndats stora redskapsförluster vid flera tillfällen hade fiskarna varnats för minor, men vem som utsänt dessa varningar kunde fiskarna icke säga. De kunna icke heller med säkerhet yttra sig om. huruvida minorerna varit förankrade eller ej, men många tro, att minorerna tillhört ett fast minbälte. Flera av de uppgifter, som ingå i disponent Tornbergs anmälan och de av honom uppsatta och av en mängd fiskare undertecknade intygen, ha fått en så. kategorisk form, att fiskarna vid landsfogdens förhör måst mildra denna.

I allmänhet förklara fiskarna, att de icke kunna göra några direkta påståenden om att marinens folk försummat sig fråga om minsvepningen eller varningar till fiskarna. Att det område, då Ulven befann sig vid katastrofen, var farligt för marinens övningar anse de dock, att man bort veta och förstå.

Styrman A. B. Larsson på hjälpvedettbåten 365 berättar, att skepparen på motortrålaren Gerd av Hönö den 16 januari 1943 meddelat, att han vid fiske cirka två distansminuter sydväst Stora

Pölsan fått en mina i trålen. Han pejlade platsen och bogserade därefter minan in på grunt vatten. Den visade sig vara av tyskt ursprung och sprängdes av styrman F Gustafsson, som därefter satte sig i förbindelse med den då tjänstgörande adjutanten på Göteborgseskadern och rapporterade saken. Han meddelade även, att Gerds skeppare omtalat, att andra fiskare haft kontakt med ett minfält och att dess läge var känt för fiskarna på Hönö, Björkö och Öckerö.

— Det förstår väl styrman, att det inte finns tyska minor på svenskt vatten, framhöll adjutanten då.

Några dagar senare ingav styrman Gustafsson skriftlig rapport till chefen för eskadern. Även styrman Larsson underrättade sedermera tjänstgörande adjutanten, som då var en annan än den förut nämnde, men icke heller denne satte tro till uppgiften om att det var fråga om tyska minor på svenskt vatten. Han anmodade dock Larsson att inge skriftlig rapport.

Några dagar senare beordrades hjälpvedettbåtarna 365 och 367 att svepa platsen för den anträffade minan, men på grund av tjocka och stark ström avbröts arbetet. Senare hade befälhavaren på minsveparen Starkodder fått order att verkställa svepningen, men trots detta kom den icke till utförande.

Anledningen till att dessa svepningsarbeten icke blevo fullföljda var att personalen tiden därefter var sysselsatt med angelägnare uppgifter.

Förhören med de på Göteborgseskadern tjänstgörande officerarna äro ännu Icke slutförda och därför icke till någon del offentliga. Först i nästa vecka torde de komma att framläggas.